

Ken je deze boeken van Fred Diks al?

Koen Kampioen 9+

Gescout!

Koen Kampioen gaat internationaal

Koen Kampioen gaat voor Oranje

Eerste interland

Goud op Aruba

Voetbaldromen

Nieuw talent

Koen Kampioen in de hoofdrol

Koen Kamioen wil naar het EK

*Er is ook een serie van Koen Kampioen
voor jongere lezers*

*Actuele informatie over Kluitman-boeken
kun je vinden op kluitman.nl*

Nur 282/W092101

Bisac: JUV032150

© Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

© Tekst: Fred Diks

© Illustraties: ivan & ilia

Omslagontwerp: ivan & ilia

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl
freddiks.nl

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLEVERANCIER

Fred Diks

Gescout!

gaat
internationaal

Illustraties: ivan & ilia

kluitman

KOEN KAMPIOEN Gescout!

De nieuwe aanwinst

'Hè, schiet nou 'ns op.' Koen van Loon zit naast zijn vader in de auto en kijkt op zijn horloge. 'Straks komen we nog te laat. Dat zou een ramp zijn.'

'Doe maar rustig.' Zijn vader zucht. Hij bestuurt het voertuig met één hand en met de andere veegt hij nerveus over zijn voorhoofd. 'Ik kan echt niet harder. Wat een drukte! We komen vast in een file terecht.'

De elfjarige Koen ziet de auto's voor hen op de overvolle snelweg langzaam afremmen. Een eind verderop knipperen ze met hun lampen om elkaar te waarschuwen. Als Koen even later merkt dat hun auto bijna stilstaat, slaat hij zijn handen voor zijn ogen. 'Nee, hè? Balen!' Teleurgesteld draait hij zich om naar de achterbank, waar zijn beste vriend Niels zit.

Die haalt zijn schouders op. 'Waarom neemt u geen sluiproute?' vraagt hij aan Koens vader. 'Anders kan het nog een hele tijd duren voordat we er zijn.'

Koens vader schudt zijn hoofd. 'Ik mag niet over de vluchstrook rijden, want dan krijg ik een flinke bekeuring. We staan

nu eenmaal in de file, dus moeten we maar even geduld hebben.'

Met een slakkengangetje beweegt de auto zich voort.

'Misschien kan de wedstrijd een halfuurtje later beginnen,' bedenkt Koen.

'Tuurlijk,' plaagt zijn vader. 'Ik bel wel even naar het stadion van Stark. Dan kunnen ze daar omroepen dat de wedstrijd een halfuur wordt uitgesteld. Al die duizenden toeschouwers willen vast dolgraag wachten totdat jij uit de file bent. En ook de twee teams zullen daar geen enkel probleem mee hebben.'

'Dan niet,' roept Koen teleurgesteld. Hij kijkt boos voor zich uit. Koen is gek op voetbal. Hij speelt al jaren in de jeugd van de amateurs bij FC Top en scoort daar veel goals. Daarom heeft hij van zijn vrienden de bijnaam Koen Kampioen gekregen. Ook na schooltijd is hij altijd met een bal in de weer. Later wil hij prof worden. 'Waarom rijden ze niet gewoon door?' Koen zucht.

'Blijkbaar wil iedereen tegelijk naar het stadion. Of misschien is er een ongeluk gebeurd,' vermoedt Niels.

Beide jongens zijn fanatieke fans van de bekende profclub Stark. Bij de meeste thuiswedstrijden zijn ze van de partij. Koen heeft een rood-witte pet op en draagt een sjaal in dezelfde kleuren. Onder zijn jeans draagt hij versleten Nike-sneakers, die hij in de kleuren van Stark heeft gespoten. In de kofferbak ligt een grote vlag met daarop het logo van de club: een prachtige ster. Niels heeft een plastic zak vol gekleurde confetti op schoot. Uit zijn jaszak steekt een toeter. De jongens willen echt niets liever dan naar het stadion.

Na een kwartier ziet Koen een eindje verderop een paar agenten

die het verkeer regelen. Op de vluchtstrook worden twee zwaar beschadigde auto's op een sleepwagen getakeld.

'Zie je wel?' wijst Niels.

Daarna stroomt het verkeer over de twee rijbanen stukken beter door.

'Komen we nog op tijd?' vraagt Koen.

Zijn vader geeft flink gas. 'Ik doe mijn best, maar het zal kantje boord worden.'

Koen heeft zich speciaal verheugd op deze wedstrijd van Stark tegen FC Donar. 'Ik hoop dat we het redden. In de krant stond een grote foto van de nieuwe spits van Stark, Steven de Strijder, dus nu weet ik hoe hij eruitziet. Hij lijkt wel een beetje op mij,' zegt Koen trots. 'Hij heeft ook vet veel gel in zijn haar. Hij is vast een coole spits.'

'Dat weet je maar nooit,' vindt Niels. 'Het zou niet de eerste keer zijn dat Stark een miskoop in huis haalt. Weet je nog dat ze vorig jaar die middenvelder uit Brazilië kochten? Die bakte er helemaal niets van.'

Koens vader bemoeit zich ook met het gesprek. 'Ik snap die scouts niet. Gaan ze helemaal naar Brazilië, zien ze daar een of andere speler een topwedstrijd spelen en dan krijgt hij meteen een dik contract aangeboden. Laat Stark liever geld in de jeugdopleiding pompen.'

'Dat die Braziliaan een miskoop was, kwam ook doordat hij last van heimwee had,' weet Koen te vertellen. 'Maar Steven de Strijder lijkt me echt goed. Hij voetbalt niet voor niets in het Belgisch elftal. Ik ben benieuwd of hij vanavond gaat scoren.' In

de verte ziet Koen het stadion van Stark al liggen. 'Doorrijden, pap. We zijn er bijna!'

Zijn vader knikt en volgt de borden met een P. Stewards met felgekleurde hesjes aan wijzen hem waar de auto geparkeerd mag worden.

Koen kijkt ongeduldig op zijn horloge. 'Kom. Uitstappen. Opschieten. Over een kwartier begint de wedstrijd. Als we hard rennen, zitten we precies op tijd op onze plek.' Hij springt uit de auto en haalt de vlag van Stark uit de achterbak. Daarmee begint hij heftig te zwaaien, terwijl hij uit volle borst het clublied zingt.

Honderden goedgehumeurde fans lopen massaal naar de verschillende ingangen van het grote stadion. Sommigen steken hun duim op naar Koen.

'Heb je de kaartjes?' vraagt hij aan zijn vader.

Koens vader knikt en haalt zijn portemonnee tevoorschijn. Opeens schrikt hij en slaat een hand voor zijn ogen. 'Nee, hè?' Hij doorzoekt zijn portemonnee en voelt zijn broekzakken na. 'Ik heb ze toch niet thuis laten liggen?'

De schrik slaat Koen om het hart, want hij weet dat zijn vader nogal vergeetachtig is. 'Nee, hè! Straks mogen we het stadion niet in. Kunnen we meteen terug naar huis.'

Maar nadat zijn vader in de binnenzakken van zijn colbert heeft gevoeld, tovert hij met een grote glimlach drie entreebewijzen tevoorschijn. 'Tada!'

'Pfff.' Koen haalt opgelucht adem.

Ze lopen naar de ingang van vak B en laten er hun tickets zien.

In de buurt staan kraampjes waar friet, hamburgers en braadworsten worden gebakken. Verderop is een bar en een fanshop waar je shirtjes en allerlei andere spullen van Stark kunt kopen. Op de achtergrond klinkt het clublied.

Koen geniet van de gezellige sfeer. Wanneer fans heel dicht naast hem met toeters voor een oorverdovend lawaai zorgen, houdt hij een hand tegen zijn oor.

Even later zoeken ze hun plek op de zittribune. Het begin van een populair rocknummer schalt luid door de speakers van het stadion. Pupillen met rood-witte vlaggen vormen een erehaag voor de twee teams, die vanuit de spelerstunnel het veld op lopen. De profs worden luid toegejuicht door de duizenden fans in het volle stadion. Koen zwaait met zijn vlag en Niels gooit enthousiast zijn meegebrachte confetti het publiek in. De gekleurde papiersnippers dwarrelen vrolijk door de lucht.

'Ik word later ook prof bij Stark,' zegt Niels. 'Echt vet om voor duizenden fans in zo'n groot stadion te spelen.'

Koen knikt. 'Dat lijkt me te gek. Ik droom er al jaren van om profvoetballer te worden. Eerst word ik een grote voetbalster bij Stark en daarna ga ik naar het buitenland. Naar Spanje of zo. Als ik dan nog op Renske ben, mag zij ook mee. En jij natuurlijk.'

Niels is het met zijn vriend eens. 'Dan kom ik in jouw team voetballen en gaan we samen op talencursus.'

'Ik kan al een beetje Spaans,' merkt Koen op. '*Hola* betekent hallo.'

'Bij mijn vader werkt een Spanjaard. Het is een heel onhandige vent,' vertelt Niels. 'Die zegt de hele tijd "lo siento".'

'Wat betekent dat?' vraagt Koen.

Niels haalt zijn schouders op. 'Het spijt me. Ik zou het niet weten.'

Langs de lijn wapperen twee plastic poppen, een rode en een witte. Door een windmachine die er steeds een boel lucht in blaast, gaan ze telkens rechtop staan.

De stadionspeaker maakt enthousiast de opstelling van Stark bekend. Na het noemen van elke voornaam schreeuwt het publiek luidkeels de achternaam. Als hij zegt dat Rode Duivel Steven met nummer negen speelt, ontploft het stadion bijna. Het publiek scandeert enthousiast zijn achternaam: De Strijder. Ook Koen gilt de longen uit zijn lijf. De Belg speelt in dit duel voor de eerste keer mee.

'Waarom noemen ze hem eigenlijk Rode Duivel; omdat hij rood haar heeft?'

Koens vader schudt zijn hoofd. Hij legt het uit, maar door het lawaai verstaat Koen er niets van.

Vanaf de aftrap zit Koen op het puntje van zijn stoel. Hij vindt het prachtig dat bij elk balcontact van de Belg een luid gejuich klinkt. Zelf doet hij er ook aan mee.

Af en toe wordt de wave ingezet. Een aantal toeschouwers staat dan op en zwaait de armen in de lucht. De burens doen vervolgens hetzelfde, zodat de wave als een soort golf het hele stadion rondgaat.

Stark speelt erg aanvallend, maar Steven de Strijder wordt goed in bedwang gehouden door de verdedigers van FC Donar. Een mooie kopbal van de nieuwe aankoop gaat rakelings over het doel.

Het wordt stil in het stadion als Nickie Vredenburg, de beroemde aanvaller van FC Donar, na twintig minuten als een bliksemschicht door de verdediging van Stark snijdt. Uit een counter scoort de snelle spits 0-1. Hij rent naar het kleine vak waar supporters van FC Donar hun kelen schor schreeuwen. Vredenburg klimt in de hekken, waarna hij er door zijn enthousiaste ploeggenoten weer vanaf wordt getrokken.

Veel toeschouwers fluiten boos op hun vingers.

Koen doet hetzelfde en maakt daarna een wegwerpgebaar, net als Niels. 'Ik vind het niet eerlijk. Stark is veel beter, maar we staan wel achter.'

'Zo is voetbal,' zegt Koens vader. 'Je krijgt niet altijd wat je verdient.'

Tijdens de rust kan Koen nog steeds niet bevatten dat zijn

favoriete club achterstaat. Hoofdschuddend loopt hij met Niels naar een kraampje. Daar kopen ze van hun zakgeld allebei een grote hamburger. Daarna lopen ze door de fanshop, waar je van alles van Stark kunt kopen: van sjaaltjes tot shirtjes en van pen- nen tot speciaal toiletpapier.

'Zal ik zo'n maffe wc-rol kopen?' wijst Koen.

Maar Niels vindt dat geen goed idee. 'Nee joh, het zou dood- zonde zijn om daar je kont mee af te vegen.'

Ineens klinkt er een gigantisch kabaal. Beide teams komen onder luid gejuich het veld weer op om aan de tweede helft te beginnen.

'Kom gauw,' zegt Koen tegen zijn vriend. 'We gaan terug naar onze plek. Anders missen we de aftrap.'

Ze banen zich snel een weg door de mensenmassa.

'Kom op, Stark,' roept Koen als de wedstrijd wordt hervat. 'Zet alle ballen voor op Steven!'

'Ik heb in de krant gelezen dat De Strijder kopsterk is,' merkt Koens vader op, 'maar daar heb ik tot nu toe weinig van ge- merkt. Ze spelen Steven telkens over de grond aan. Als iemand goed kan koppen, moet de voorzet juist hoog zijn. In de eerste helft ging dat één keer heel goed, alleen kopte Steven toen net over.' Koens vader klinkt als een echte voetbalcommentator.

Het lijkt alsof de spelers van Stark hem hebben gehoord, want na de pauze wordt er veel meer via de zijkanten gespeeld. De snelle vleugelspitsen van de thuisclub geven bruikbare voorzet- ten. Eén keer kopt Steven de Strijder hard in, maar de bal be- landt op de paal.

'Oei,' schreeuwt Koen enthousiast. 'Bijna een goal.' Hij wordt steeds ongeduldiger en kijkt op het grote scorebord. Daar staat de stand 0-1, en 84. 'Nog zes minuten te spelen, en misschien een paar minuten blessuretijd. Dat winnen we nooit meer.'

'Dat weet je niet,' vindt Niels.

Sjaak Groen, de trainer van Stark, haalt een verdediger uit de ploeg en brengt een extra aanvaller in. Groen loopt voor zijn dug-out heen en weer. Hij schreeuwt en wijst naar voren. Daarna kijkt de trainer naar het publiek en zwaait met zijn armen om ze op te zwepen. De supporters moedigen de thuisclub nog harts- tochtelijker aan. Het is een echte heksenketel in het stadion.

In een mum van tijd krijgt Stark vier kansen door Steven de Strijder, die hard uithaalt en goed in de hoeken mikt.

'Toe dan!' schreeuwt Koen.

Maar de doelman van FC Donar weet met zijn snelle reflexen telkens de gelijkmaker te voorkomen.

Koen schudt zijn hoofd. 'We hebben echt veel pech vandaag. De nederlaag is vet onverdiend.'

Net op het moment dat Koen samen met zijn vader en Niels wil vertrekken, wordt er in de laatste minuut van de extra speel- tijd een hoge voorzet gegeven.

Koen stoot Niels aan. 'Kijk, we krijgen nog één kans.'

Steven de Strijder springt samen met een boomlange verdediger van FC Donar omhoog. De nieuwe spits is veel kleiner dan zijn tegenstander, maar knikt de bal toch met zijn voorhoofd hard naar beneden. De bal verdwijnt onder de doelman door in de goal.

'Yes! Toch nog 1-1!'

Koen en Niels vliegen elkaar om de hals. 'Olé, olé, olé,' zingen ze uit volle borst. 'We are the champions.'

De gelijkmaker leidt tot een hels kabaal in het stadion.

De Belg neemt een aanloop en glijdt op zijn knieën naar de hoekvlag. Hij tilt hem omhoog en zwaait ermee. De rest van het team springt boven op de doelpuntenmaker.

De duizenden toeschouwers scanderen Steven de Strijders naam. Na de goal wordt de bal nog één keer op de middenstip gelegd. Maar zodra de aftrap wordt genomen, fluit de scheidsrechter voor het einde van de wedstrijd. Steven de Strijder maakt samen met zijn ploeggenoten een ererondje. Hij trekt zijn shirt uit en zwaait er enthousiast mee naar het publiek. Op een van zijn gespierde armen heeft hij een grote tatoeage. Het is een afbeelding van een rode duivel.

'Cool! Mag ik ook een tatoeage?' vraagt Koen.

'Voorlopig niet,' zegt zijn vader streng. 'Dat doe je maar als je een jaar of zestien bent.'

'Is goed.' Koen maakt een spierbal en wrijft tevreden over zijn bovenarm. 'Over vijf jaar dus. Hopelijk vindt Renske een tatoeage ook cool.'

Steven de Strijder komt in de buurt van de tribune waar Koen staat.

'Klasse, Steven!' roept Koen. 'Mooie goal.'

Maar de aanvaller van Stark hoort hem niet. Hij strijkt met zijn handen door zijn lange haren en vervolgt zijn ereronde. De nieuwe spits geniet van alle aandacht en zwaait nog enthousiaster

naar het thuispubliek. Daarna gooit hij zijn shirt in de richting van de tribune. Een stuk of vijf supporters duiken er bovenop. Een vader heeft het geluk dat hij het shirt kan bemachtigen en geeft het aan zijn dochter. Het meisje gaat helemaal uit haar dak als zij met Stevens shirt kan pronken.

Zo'n shirt zou ik ook wel willen hebben, denkt Koen. Staat vast mooi op de muur van mijn slaapkamer.

Na afloop van de ereronde lopen de voetballers door de spelerstunnel terug naar de kleedkamer. De tevreden toeschouwers wringen zich massaal naar de uitgang.

'Ik heb geen zin om weer in de file te staan. Kom, we gaan naar de kantine,' stelt Koens vader voor. 'Dan drinken we daar nog wat. Grote kans dat het over een uurtje veel rustiger is op de weg. Bovendien hebben ze hier pas verbouwd; ik ben benieuwd hoe de kantine er nu uit ziet.'

'Vet plan,' vindt Koen.

Via een roltrap komen ze in de kantine van Stark terecht.

Koen is er voor het eerst en kijkt zijn ogen uit. 'Wauw, wat groot! Bij FC Top staat Frank vaak in z'n eentje, maar hier werken zeker meer dan twintig mensen.'

Sommige supporters proberen vergeefs voor te dringen om snel een drankje te kunnen kopen.

Aan de muren hangen grote posters van de verschillende spelers. Zelfs die van Steven de Strijder hangt er al tussen.

'Wat een coole foto,' zegt Koen. 'Die zou ik wel op mijn kamer willen.'

Niels is het met hem eens. 'Moet je je eens voorstellen dat

wij hier later ook komen te hangen.'

Koen staart dromerig voor zich uit.

Zijn vader heeft intussen drie flesjes cola gehaald en zoekt een plek bij een statafel. Met het drinken in hun hand lopen de twee jongens verder door de kantine.

Koens oog valt op een groot aanplakbiljet. 'Hé, zie je dat? Een talentendag... Zou dat voor iedereen zijn of alleen voor leden van Stark?'

'Even lezen,' zegt Niels, die snel naast Koen komt staan.

Niels kijkt Koen blij aan. 'Het is voor iedereen, je hebt alleen toestemming van je club nodig. Wij kunnen dus ook meedoen. Echt cool.'

'Vet zeg!' Koen maakt een dansje alsof hij net heeft gescoord. Hoopvol kijkt hij daarna naar zijn vader. 'Mag ik meedoen? Please! Ik wil zo graag één keer in mijn leven bij een profclub meetrainen. Dat vind ik nog gaver dan drie goals op rij scoren bij FC Top.'

Zijn vader kijkt bedenkelijk. 'Ik moet eerst zien of ik vrij kan nemen. Ik heb niet veel snipperdagen meer. Bovendien moet je niet denken dat je zomaar prof wordt. Van de duizenden jeugdspelers breken er maar een paar door. Voetballen bij een amateurclub gaat je goed af en je scoort bij FC Top aan de lopende band. Maar dat wil nog niet zeggen dat je ook in de jeugd van een betaalde club komt.'

'Ik kan het toch proberen?' vindt Koen.

'Zeker,' zegt zijn vader, 'maar je moet er wel goed over nadenken, Koen. Jij ziet nu alleen de leuke dingen. Neem van mij aan dat het leven van een prof soms geen pretje is. Je moet heel vaak trainen en hebt weinig tijd meer om met je vrienden om te gaan. Er zijn echt ook nadelen.'

Koen knikt. 'Toch wil ik graag naar die talentendag. Daarna zie ik wel verder.'

'Goed. Vooruit dan maar. Als ik vrij kan nemen, breng ik je er wel heen, oké? Ik ben ook wel benieuwd hoe het er bij zo'n talentendag aan toe gaat.'

'Mag ik dan ook mee?' vraagt Niels.

'Tuurlijk,' antwoordt Koens vader. 'Tjonge, straks heb ik aan de basis gestaan van de veelbelovende loopbaan van twee jonge profs.'

Koen geniet. 'Als ik thuiskom, ga ik meteen achter de computer. En als de talentendag een afgang wordt, heb ik in ieder geval één keer bij een echte profclub meegetraind. Kicken!'

Twijfels bij Koen Kampioen

Twee uur later komt Koen thuis. Daar stort hij een waterval aan woorden over zijn moeder uit. 'Steven de Strijder heeft gescoord. En ik mag misschien bij Stark meetrainen. Niels ook, en dan word ik prof. En na Stark wil ik naar het buitenland en Renske en Niels mogen ook mee en...'

'Ho ho ho.' Koens moeder gebaart dat haar zoon eerst maar eens rustig moet gaan zitten.

'Gaan zitten? Dat kan echt niet. Ik start nu de computer op, want ik moet me meteen opgeven voor de talentendag.'

Koens vader knikt naar zijn vrouw. 'Koen denkt dat hij zomaar prof kan worden. Laat hem zijn gang maar gaan. Hij komt er vanzelf wel achter dat het helemaal niet zo gemakkelijk is om naar de profs over te stappen.'

Op internet zoekt Koen de site van Stark op. 'Moet je zien, er staat nu al een verslag van de wedstrijd op. Hier is een foto waar Steven de Strijder de gelijkmaker scoort. Die Belg is een kei in koppen. Kijk dan.'

Zijn ouders komen bij hem staan.